

въ които добрият герой е сѣ той, и най-сетнѣ му съобщава, че той нѣма по никой другъ прѣдметъ „слабъ“, освѣнъ по география, но че това, вѣроятно, е грѣшка на учителя, и че той скоро ще я поправи. Баща му остава доволенъ, дори и го похвалява. Тогава Дечко, ободренъ, помолта го да му купи едни кѣнки, макаръ и стари. Но какво е неговото разочарование, когато баща му повтаря почти същитѣ думи на майка му: да си гледа уроцитѣ, а пѣрзалка не му трѣбва.

Чернитѣ хубави очи на Дечка увлажняватъ — малко остава да заплаче, но той съ усилие се удържа.

Най-сетнѣ рѣшава самъ да си помогне: ще си спестява всички ония 5 и 10 стотинкови монети, които отъ врѣме на врѣме му даватъ родителитѣ. При това идатъ и празници, когато този му приходъ ще бѣде значително увеличенъ.

Рѣшено и сторено: още сѣщия день Дечко спуща въ една празна тютюнева кутия, опрѣдѣлена за спестовна каса, пѣрвитѣ 5 стотинки, които той успѣва да изиска отъ майка си.

Врѣмето върви и въ тютюневата кутия постоянно падатъ ту 5, ту 10 стотинки, а единъ пѣтъ скочи вътрѣ дори и една 20 стотинкова монета.

Но, за да може Дечко да си спести потрѣбната сума за кѣнкитѣ, той се отказва отъ много нѣща, на които е навикналъ: не си купува вече кравайъ въ междучасията, побѣдява желанието си да пие единъ горещъ салепъ или да си купи малко халвица съ орѣхи; дори спестява отъ хартия и тетрадки, а паритѣ туря въ спестовната си каса.

Минаватъ три седмици и Дечко брои спестенитѣ си пари, които сѣ станали вече 1 левъ и 30 стотинки. Наистина малка е тази сума, но на нова година тя ще се удвои, дори ще стане и повече отъ удвоена — и цѣльта е постигната!

И Дечко търпѣливо и съ неотклонно постоянство пуца въ спестовната каса малкитѣ си спестовки, като се лишава отъ всичко.

II.

Краятъ на декемврий. Дебелъ снѣгъ покрива улицитѣ и постоянно вали. Студъ.

Въ топлата стая до една маса около прозореца седи Дечко и учи география. На миндеря седи майка му и кърпи нѣкаква дѣтинска дреха. А на пода си играятъ дѣцата.

Изпотенъ и съ напрегнато внимание Дечко търси на картата Сандвичевитѣ острови и сѣ не може да ги намѣри. Дигне си уморената глава сиромаштѣ, погледне въ прозореца, по стѣклата на който сѣ изобразени чудни ледени цвѣтя, блѣскави като сребро, послѣ се наведе пакъ надъ картата и поведе прѣстъ